

Mai 2, 2021: Învierea Domnului, (Paștile)

Apostolul: Faptele Ap. 1:1-8:

Cuvântul cel dintâi l-am făcut o, Teofile, despre toate cele ce a început Iisus a face și a învăța, Până în ziua în care S-a înălțat la cer, poruncind prin Duhul Sfânt apostolilor pe care i-a ales, Căroră S-a și înfățișat pe Sine viu după patima Sa prin multe semne doveditoare, arătându-li-Se timp de patruzeci de zile și vorbind cele despre împărăția lui Dumnezeu. Și cu ei petrecând, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte făgăduința Tatălui, pe care (a zis El) ați auzit-o de la Mine: Că Ioan a botezat cu apă, iar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt, nu mult după aceste zile. Iar ei, adunându-se, Îl întrebau, zicând: Doamne, oare, în acest timp vei așeza Tu, la loc, împărăția lui Israel? El a zis către ei: Nu este al vostru a ști anii sau vremile pe care Tatăl le-a pus în stăpânirea Sa, Ci veți lua putere, venind Duhul Sfânt peste voi, și Îmi veți fi Mie martori în Ierusalim și în toată Iudeea și în Samaria și până la marginea pământului.

Evangelhia: Ioan 1:1-17:

La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul. Acesta era întru început la Dumnezeu. Toate prin El s-au făcut; și fără El nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut. Întru El era viață și viața era lumina oamenilor. Și lumina luminează în întuneric și întunericul nu a cuprins-o. Fost-a om trimis de la Dumnezeu, numele lui era Ioan. Acesta a venit spre mărturie, ca să mărturisească despre Lumină, ca toți să creadă prin el. Nu era el Lumina ci ca să mărturisească despre Lumină. Cuvântul era Lumina cea adevărată care

luminează pe tot omul, care vine în lume. În lume era și lumea prin El s-a făcut, dar lumea nu L-a cunoscut. Întru ale Sale a venit, dar ai Săi nu L-au primit. Și celor câți L-au primit, care cred în numele Lui, le-a dat putere ca să se facă fii ai lui Dumnezeu, Care nu din sânge, nici din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut.

Și Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr. Ioan mărturisea despre El și striga, zicând: Acesta era despre Care am zis: Cel care vine după mine a fost înaintea mea, pentru că mai înainte de mine era. Și din plinătatea Lui noi toți am luat, și har peste har. Pentru că Legea prin Moise s-a dat, iar harul și adevărul au venit prin Iisus Hristos.

Din mila lui Dumnezeu ne-am învrednicit, încă o dată, să primim lumina lui Hristos în inimile și sufletele noastre.

În noaptea Învierii, precum și de-a lungul sezonului Pascal, creștinii ortodocși cântă adesea imnul biruinței lui Hristos asupra morții și iadului: ***Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.*** Prin aceasta, ei își reafirmă credința și nădejdea în biruința lor asupra morții și a forțelor întunericului.

Fiind garanția învierii noastre, Paștile, ”Sărbătoarea sărbătorilor,” deschide ușile Raiului și aduce împăcarea omului cu Ziditorul său.

În numele Consiliului Parohial și al Societății Doamnelor, doresc să adresez tuturor parohienilor și sprijinitorilor noștri, un Paște fericit, cu bucurie și sănătate!

HRISTOS A ÎNVIAT! ADEVĂRAT A ÎNVIAT!

Pr. George Bazgan

MESAJ DE SFINTELE PAȘTI

Consiliul Parohial și Societatea Doamnelor parohiei noastre adresează tuturor membrilor și sprijinitorilor bisericii noastre, cele mai bune doriri pentru un Paște Fericit, cu bucurii și sănătate!

HRISTOS A ÎNVIAT!

Transmitem Sf. Liturghie în direct

Pentru perioada cât durează restricțiile în vigoare, vă anunțăm că vom continua să transmitem Sf. Liturghie în direct pe You Tube.

Pentru accesarea Slujbelor duminicale, [apăsați aici](#).

PROGRAMUL PENTRU SĂPTĂMÂNA MARE ȘI PAȘTI

DUMINICA FLORIILOR

Binecuvântarea stâlpărilor, Sf. Liturghie ..... 10:00 A. M.

SFÂNTA LUNI

Denia pentru Marți ..... 6:00 P. M.

SFÂNTA MARȚI

Denia pentru Miercuri ..... 6:00 P. M.

SFÂNTA MIERCURI

Denia pentru Joi ..... 6:00 P. M.

SFÂNTA JOI

Liturghia Sf. Vasile cel Mare ..... 10:00 A. M.

Denia Sf. Patimi (12 evanghelii) ..... 6:00 P. M.

VINEREA MARE

Vecernia cu scoaterea Sf. Epitaf ..... 3:00 P. M.

Denia Prohodului Domnului ..... 6:00 P. M.

SÂMBĂTA MARE

Liturghia Sf. Vasile cel Mare ..... 10:00 A. M.

SFÂNTA ÎNVIERE (PAȘTILE)

Slujba Învierii și Sf. Liturghie ..... 12:00 noaptea.

LUNEA LUMINATĂ

Sf. Liturghie ..... 10:00 AM.

MARȚEA LUMINATĂ

Sf. Liturghie ..... 10:00 AM.

VINEREA LUMINATĂ

Sf. Liturghie ..... 10:00 AM.

Aceste slujbe pot fi urmărite pe internet.

Participarea la Slujbele de Duminică

Datorită continuării stării de urgență, și restricțiilor de curând impuse de autoritățile provinciale, numărul maxim de participanți la serviciile religioase este de 20.

Pentru a oferi cât mai multor persoane posibilitatea să participe, îi rugăm pe cei care au participat duminica trecută să nu vină duminica aceasta, încercând să stabilim un oarecare sistem de rotație.

De asemenea, rugăm, numai o persoană din aceeași familie!

Cerem scuze pentru inconveniența creată, dar sperăm că restricțiile vor continua să fie relaxate în viitorul apropiat.

Cei care participă, sunt rugați să se conformeze cu recomandările experților: masca (obligatorie) spălarea mâinilor, observarea distanței dintre persoane, etc.

Vă mulțumim și fie ca Bunul Dumnezeu să ne țină sănătoși!

Rugăciune pentru încetarea epidemiei

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ești bogat în milă și, cu purtarea Ta de grijă cea înțeleaptă, ocârmuiești viața noastră, ascultă rugăciunea noastră, primește pocăința noastră pentru păcate, oprește această boală molipsitoare, precum ai încetat pedepsirea poporului Tău în vremea regelui David.

Cel ce ești Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, dăruiește însănătoșire celor cuprinși de boală, ridicându-i grabnic din patul durerii, ca să Te slăvească pe Tine, Mântuitorul cel Milostiv, iar pe cei sănătoși îi ocrotește de orice boală.

Binecuvintează, întărește și păzește, Doamne, cu harul Tău, pe toți cei care, cu iubire de oameni și jertfelnicie, îi îngrijesc pe cei bolnavi la casele lor sau în spitale.

Îndepărtează toată boala și suferința din popor și ne învață să prețuim viața și sănătatea ca daruri ale Tale. Dăruiește-ne, Dumnezeule, pacea Ta și umple inimile noastre de credință neclintită în ocrotirea Ta, de nădejde în ajutorul Tău și de dragoste față de Tine și de aproapele.

Că al Tău este a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. AMIN!

MEMBRIA

Consiliul Parohial adresează un călduros apel, rugând pe toți sprijinatorii parohiei noastre să-și plătească cât mai curând posibil.

În felul acesta putem conta pe fondurile necesare pentru împlinirea răspunderilor financiare pentru perioada de vară și pentru restul anului.

În contextul situației actuale, cu numărul restrâns de participanți la Sf. Liturghie, vă rugăm să plătiți membrăria și donațiile on line.

VĂ MULTUMIM MULT!

PASTORALĂ LA PRAZNICUL ÎNVIERII DOMNULUI, 2021

† IOAN CASIAN

din mila lui Dumnezeu

Episcop al Episcopiei Ortodoxe Române a Canadei

Iubitului cler și dreptslăvitorilor creștini,

pace și bucurie de la Hristos Domnul Cel Înviat,

iar de la noi, arhierescă binecuvântare.

*“Păzind pecețile întregi, Hristoase, ai înviat din mormânt,
Cel ce n-ai stricat cheile Fecioarei prin nașterea Ta, și ne-
ai deschis ușile Raiului” (Canonul Învierii cântare a 6-a)*

***Preacuvioși și Preacucernici Părinți,
Iubiți credincioși și credincioase,***

Hristos a înviat!

Bucuria Învierii Domnului nostru Iisus Hristos ne covârșește în această zi. Ea ne surprinde, așa cum spune stihira cântării, prin faptul că, deși Hristos înviază din morți aducând cu sine o reînnoire ontologică fundamentală naturii noastre omenești, El face aceasta cu o desăvârșită ‘*eleganță spirituală a Duhului*’ în grija Lui de a păstra curățenia și neîntinăciunea pașilor Săi în creație în vederea restaurării ei. Dumnezeu se pogoară și pătrunde în creația Sa revelându-ne, nu doar frumosul sau sensibilitatea Lui deosebită, ci și un adevăr adânc – cel al răscumpărării omului și înnoirii lui – care nu pot fi înțelese fără lucrarea Sfântului Duh, Cel care cunoaște toate cele ale lui Dumnezeu și le aduce la lumina conștiinței și înțelegerii noastre.

Ce înseamnă pentru noi moartea și învierea Domnului Hristos?

“De fapt, de la început, prin omul care a păcătuit, am primit moștenirea rea de la părintele nostru păcătos, dar am primit și altă moștenire a Celui care și-a asumat-o pe a noastră (Hristos – n.n.) și ne-a făgăduit moștenirea Sa – spune Fer. Augustin. Noi eram muritori din pricina păcatului,

dar El și-a asumat moartea, fără a avea păcat; a fost ucis Cel care nu era dator să moară și a șters zapisul păcatelor. Prin urmare, sufletul vostru să fie deplin încredințat că vom învia!”¹

Fer. Augustin ne spune că moartea și învierea lui Hristos înseamnă pentru noi izbăvirea de păcat și nemurirea. Omul cade în păcat prin ispita diavolului, încalcă porunca înfrânării și postului pe care Dumnezeu i-a dat-o în Rai. Păcatul primului om introduce o stare de stricăciune permanentă în tot neamul omenesc, fără ca acesta din urmă să aibă puterea de a ieși din ea prin puterile proprii. Dumnezeu, în nemărginita Sa dragoste, fără a fi dator cu ceva, se dăruiește în întregime prin Fiul Său care devine purtătorul prin întrupare al firii noastre omenești, moștenire marcată de urmele păcatului. Hristos, deși nu este responsabil de această stare, o asumă din iubire față de creația Sa. El se *‘răstignește fiind Dumnezeu’* adică asumă o condiție care nu-i este proprie și nici necesară, condiția păcatului și patimilor, pătrunsă în firea omului, al cărei sfârșit era moartea. Nu era aceasta condiția pe care Dumnezeu o gândise pentru creația Sa. Dumnezeu se pogoară către creatura Sa. Coborârea și asumarea acestei moșteniri a noastre marcată de păcat, Dumnezeu o face în Hristos Fiul Său, cu scopul de a împlini făgăduința făcută de El – de a-l repune pe om în fireasca lui condiție paradisiacă, în condiția de îndumnezeire.

Hristos, prin Întrupare asumă natura umană pentru a birui moartea care pătrunsese în firea omului, El care este nemurirea și viața veșnică. În același timp, prin această coborâre El șterge păcatul care se transmitea prin firea omenească. Starea de neascultare, de îndepărtare de cuvântul lui Dumnezeu și de revoltă împotriva poruncii Lui prin înșelăciunea celui rău, devenise o a doua natură a omului de care nu putea să se desprindă de unul singur.

În ce sens putem vorbi de moarte drept consecință a păcatului, ca pedeapsă, dar și ca binefacere?

“După ce prin voința noastră liberă ne-am făcut părtași răului – spune Sf. Grigore de Nyssa -, am introdus, din pricina unei plăceri vremelnice, răul în natura noastră – ca o otrăvă amestecată cu miere – și astfel am căzut din fericirea convenită celor lipsiți de patimi și ne-am înturnat spre răutate. Din cauza aceasta omul se descompune ca un vas de pământ ce iarăși se întoarce în pământ, pentru ca răul din el să se curețe și omul să regăsească prin înviere chipul original.”²

Omul creat după *chipul și asemănarea lui Dumnezeu* în starea de fericire și armonie, care reflecta lucrarea creatoare directă a lui Dumnezeu, cade în păcat prin voia lui liberă, neascultând de porunca lui Dumnezeu de care depindea viața lui. Deci, consecința neascultării era moartea omului care era creat pentru viața veșnică.

Sf. Grigore de Nyssa înțelege moartea însă și ca o binecuvântare pentru că ea pune capăt răului pentru ca acesta să nu devină veșnic. Prin păcatul neascultării, moartea pătrunde în trupul omului și pune capăt firii marcată de păcat în mormânt prin descompunere. Moartea devine astfel premisa învierii omului cu trupul reînnoit așa cum Dumnezeu îl crease într-un începuturi. Prin înviere omul regăsește chipul lui Dumnezeu inițial după care fusese creat.

Cum s-a făcut această unire a noastră cu Dumnezeu spre reînnoire și viață veșnică?

“Nu avea în El Însuși de unde să moară pentru noi dacă nu și-ar fi luat un trup muritor de la noi – spune Fer. Augustin. În felul acesta, Cel nemuritor a putut să moară, în felul acesta a vrut să dăruiască viață muritorilor, urmând ca după aceea să-i facă părtași ai Săi pe cei cu care S-a făcut părtaș mai înainte. Prin urmare, a făcut un schimb minunat cu noi, printr-o participare reciprocă: partea noastră a fost cea care a murit; partea Lui va fi cea din care noi vom trăi.”³

¹ *Despre învierea trupurilor în Sf. Ioan Gură de Aur, Fer. Augustin, Pseudo-Ciprian. Scrieri despre moarte și înviere (traducere, introducere, note de Corneliu Clop/vol. 1).* Ed. EIBMO: București 2018, p 61

² *Despre suflet și înviere (traducere, note și comentarii de Pr. Grigore Teodorescu).* Ed. Herald: București 2003, p 128

³ *Despre pătimirile Domnului în Scrieri ...* p 49

Împlinirea planului de răscumpărare, restaurare și înnoire a omului s-a făcut din inițiativa lui Dumnezeu datorită iubirii Lui necondiționată. A fost un schimb minunat, dar asimetric: Cel nedator cu moartea – adică Hristos Dumnezeu - plătește cu moartea datoria celui îndatorat – adică omul, iar cel dator cu moartea – adică omul - primește nemurirea și iertare păcatelor prin moartea Celui nedator – adică Hristos Dumnezeu. Vedem aici dragostea nemărginită a lui Dumnezeu care, nefiind legat în niciun fel de păcat, răscumpără datoria omului cu moartea și vindecă rana morții pătrunsă în firea acestuia.

În ce fel trăiește anticipat Biserica taina aceasta a morții și învierii lui Hristos și consecințele ei?

Biserica trăiește taina morții și învierii lui Hristos și consecințele ei în cel puțin două feluri: primul, este participarea în Sfânta Euharistie, prin împărtășire cu medicamentul sau hrana veșniciei, care este Trupul și Sângele lui Hristos mort și înviat; al doilea, este trăirea anticipată a morții și învierii lui Hristos prin curățirea de păcate, adică omorârea patimilor și prin dobândirea virtuților care este numită o primă înviere, garanție sau pregustare a învierii finale a tuturor.

“(...) Învierea lui Hristos are o adâncă legătură cu istoria – spune Părintele Dumitru Stăniloae - și ea trebuie să arate istoriei această importanță a ei pentru istorie, sau începutul ei ca forță de pnevmatizare, de îndreptare a istoriei spre planul supraistoric deschis de ea. Mai bine zis spre planul spiritualității care o transcende.”⁴

Învierea lui Hristos are un impact imediat *cu cea mai mare eficiență asupra istoriei*, fiind o *cauzalitate pnevmatică*⁵ asupra ei. În măsura în care omul prin credință se deschide acestei experiențe pnevmatice înnoitoare, ea se face prezentă în viața lui prin lucrarea harică a Sfintei Liturghii, a Sfintelor Taine și a lucrării virtuților. Ca membri ai Bisericii trăim această experiență a învierii lui Hristos și a consecințelor ei în fiecare moment în care suntem prezenți în Biserică. Iată de ce putem spune că trăim în Biserică o deplină comuniune cu toată creația, văzută și nevăzută, din toate timpurile și toate locurile, pentru că toate sunt prezente înaintea lui Dumnezeu, iar prin deschiderea noastră către planul supraistoric al împărăției lui Dumnezeu prin înviere ne asigurăm de această *deplină comuniune cu toți, cu toate în Dumnezeu*.

Iubiți frați și surori în Domnul,

Suntem în *Anul omagial al pastorației românilor din afara României și Anul comemorativ al celor adormiți în Domnul; valoarea liturgică și culturală a cimitirelor*. Este un an în care ne gândim mai mult la rolul nostru ca și creștini aici și acum. Încercăm să fim în comuniune mai strânsă, noi cei de aici, cu cei de acasă. Este un timp în care trebuie să ne gândim la valorile care au constituit pentru noi, creștinii români ortodocși, baza identității existenței și perenității noastre în istorie. *Biserica, familia și școala* sunt cele trei valori sau elemente pe care s-a sprijinit conștiința noastră creștină și formarea noastră pentru viață. Biserica ne-a dat sensul perenității, demnității și o etică și înălțime duhovnicească; familia ne-a oferit posibilitatea comuniunii și sentimentului de apartenență la un trunchi comun; școala ne-a pregătit pentru viață, făcându-ne cetățeni ai acestei lumi.

Patriarhia Română a ales trei ocrotitori pentru acest an special – *Sf. Ioan Casian, Sf. Ioan Iacob de la Neamț și Sf. Dionisie Exiguul*.

Sf. Ioan Casian (c. 360-433), care este și unul dintre ocrotitorii Episcopiei noastre, a crescut în duhul monahismului dobrogean, s-a format la școala marelui monahism egiptean, devenind important autor spiritual și referință intelectuală pentru viața creștină din Occident.

---

⁴ *Teologia Dogmatică Ortodoxă (vol. 2)*. Ed. EIBMBOR: București 2003, p 170

⁵ *Ibidem*

Sf. Ioan Iacob (1913-1960), urmaș al monahismului nemțean, riguros și ascetic, se nevoiește și se sfințește pe sine trăind la Locurile Sfinte, punând în versuri și proză experiențe, gânduri și reflecții care alcătuiesc o temelie spirituală sănătoasă pentru o lume modernă în căutare și prefacere.

Sf. Dionisie Exiguul (c. 470-544) marchează vizibil lumea noastră prin stabilirea calendarului erei noastre adică numărarea anilor începând cu nașterea lui Hristos.

Să devenim și noi, după exemplul celor trei sfinți români, mărturisitori statornici ai credinței ortodoxe, reprezentanți de seamă ai valorilor noastre tradiționale creștine, probate de timp și experiență și să învățăm din orice lucru bun câte ceva de folos pentru noi și pentru ceilalți!

2021 este un *an dedicat celor adormiți și cimitirelor și valorii lor*. Biserica ne aduce aminte, prin învățătura de credință despre viața viitoare și despre cei adormiți, despre faptul că viața omului aici pe pământ nu este decât o parte din întreaga lui viață. În Biserică, în Sfânta Liturghie și în Sfintele Taine trăim tainic această comuniune cu cei trecuți la Domnul. Există o dinamică a rugăciunii noastre pentru sufletele celor adormiți și o cerere a noastră adresată sfinților să mijlocească la Dumnezeu pentru noi. Suntem în comuniune de rugăciune cu cei adormiți – sfinți sau oameni simpli – rugându-ne unii pentru alții.

Cimitirele, pentru noi creștinii, sunt o mărturisire vizibilă a credinței în viața veșnică. Crucile, lumânările, poziția în care sunt așezați cei adormiți în mormânt, vorbesc despre credința celui adormit și a noastră. Ele vorbesc despre speranța și despre valoarea veșnică a vieții noastre. Ele mărturisesc și întăresc credința noastră în înviere. Fer. Augustin spune: *“De fapt, îndatorirea de felul acesta, îndeplinită față de trupul mort, dar care urmează să învieze și să rămână în veșnicie, este într-un fel o mărturisire a credinței în înviere.”*⁶

Cimitirele ne aduc aminte, și prin motivele populare sau tradiționale specifice fiecărui popor, de identitatea sa particulară, specifică și de faptul că fiecare face parte dintr-un trunchi comun. Ele ne aduc aminte că datorăm viața lui Dumnezeu în primul rând, dar și celor dinaintea noastră. Generațiile pe care le vedem odihnindu-se în cimitire ne dau sentimentul de smerenie, căci înțelegem că suntem unul dintre atâtea nenumărate suflete dăruite de Dumnezeu, dar și de solidaritate între noi ca parte a aceleiași umanități binecuvântate și răscumpărate de El.

Venind la Biserică ne regăsim împreună: vii și adormiți. Îi pomenim la rugăciuni și ei mijlocesc pentru noi. Alcătuim, astfel, o singură familie a celor credincioși în jurul lui Dumnezeu. Cimitirele creștine ne aduc aminte că nu rămânem prizonieri ai timpului și spațiului limitat al vieții pământești, ci așteptăm o altă viață mai deplină de comuniune și dragoste desăvârșită.

Sf. Ioan Gură de Aur ne îndeamnă: *“Aceasta este culmea credinței creștine – să așteptăm viața adevărată după moarte, să nădăjduim că ne vom întoarce după ce am plecat.”*⁷

Lubiți credincioși,

Traversăm de mai bine de un an o perioadă cu multe incertitudini și dificultăți și multe piedici împotriva unei funcționări normale ca Biserică. Cel mai greu exercițiu al acestei perioade a fost cel al lipsei de comuniune concretă, care este ADN-ul vieții noastre eclesiale. Ne dăm seama mai mult acum că, comuniunea dintre noi, relațiile umane și duhovnicești, rugăciunea împreună sunt importante și fac parte dintr-un fel sănătos de a fi creștin în societate, atât din punct de vedere trupesc, cât și sufletesc. Chiar dacă fiecare slujitor a încercat să suplinească virtual sau altfel nevoile spirituale ale credincioșilor, ne dăm seama că mijloacele sunt puține, limitate și insuficiente. Să ne putem la adăpostul Vindecătorului sufletelor și trupurilor noastre – Hristos – care prin întrupare, moarte și înviere a răscumpărat și transfigurat firea noastră, redându-i putința veșniciei.

⁶ *Despre grija pe care se cuvine să o avem față de cei morți în Scrieri ...* p 228

⁷ *Despre mângâiere în fața morții în Scrieri ...* p 154

Cu ocazia Praznicului Învierii Domnului, să ne bucurăm și să-l slăvim pe Hristos Domnul cel înviat a treia zi din mormânt, cerându-i să ne ocrotească – cler și credincioși – și să dea mângâiere celor suferinzi, sănătate celor bolnavi, tărie în credință celor îndoielnici, bucurie în comuniunea cu aproapele și dragoste unora pentru alții!

Vă doresc tuturor, în această perioadă pascală, bucurii sfinte și binecuvântare de la Dumnezeu întru Iisus Hristos Domnul nostru!

HRISTOS A ÎNVIAT!

Al vostru către Hristos-Domnul rugător și de tot binele doritor,
† IOAN CASIAN

Saint-Hubert/Montreal 2021

ȘTERGARUL

La Cina cea de taină, în camera de sus,
Înconjurat de-apostoli S-a așezat IISUS.
Din sfeșnic se revarsă o galbenă lumină
Pe azimile calde, pe mielul fără vină...
Era plăcut prilejul și toate pregătite
Dar, vai! – uitase gazda o slugă a trimite,
Un rob sau o copilă, ca dup-a vremii lege
Cureaua de pe glezne pe rând să o
dezlege,
Să le aline talpa de colbul de pe drum...
Acum, cei doisprezece sftnici oarecum
Se întrebau în cuget cum vor șede la
rugă
Sau cine își va pune ștergarul cel de
slugă?...
O, iată-i, cum se-ncruntă privind cu
tulburare
Când vasele cu apă, când praful pe
picioare...
Și duhul îi întreabă cu șoapta lui ușoară:
"N-ai vrea să-ți pui tu, Petre, ștergarul
astă-seară?"
-"Chiar eu!? Nu șade bine, eu doar sunt
mai bătrân..."
Dar tu? Tu cel mai tânăr?" –Eu stau
lângă Stăpân!"
"Dar tu?" – întreabă duhul acuma pe
Andrei.
-"Chiar eu? Sunt cel din urmă la Domnul
dintre ei..."
"Dar tu care ții punga?" –"Eu am făcut
de-ajuns:

Am cumpărat merinde și mielul l-am
străpuns!"
"Tu, Toma, nu vrei, oare, să fii cel care
șpală?"
-"Sunt trist ... se luptă-n mine o umbră
de-ndoială..."
-"Dar tu, Matei? Tu, Filip? Dar tu,
Tadeu? Dar tu?..."
Și-n fiecare cuget, răspunsul a fost:
"NU!"
Atunci, lasându-și brîul și haina-ntr-un
ungher,
S-a ridicat STĂPÂNUL cel coborât din
cer
Și-nfășurând ștergarul s-a aplecat ușor
Să-și spele ucenicii, ca rob al tuturor...
De-atunci, pe apa vremii, atâția ani s-au
dus...
Și-acum, a câta oară? se-așază iar Iisus
Prin DUHUL SFÂNT să-ntrebe pe cei ce-l
înconjoară::
-"N-ai vrea să-ți pui tu, Gheorghge,
ștergarul astă seară?"
Tu, soră Mărioară? Tu, Mircea, Tu,
Mihai?...
Frumos va fi odată acolo sus în RAI!
Dar azi sunt mii de treburi, necazul greu
se curmă,
Nu vrei în lumea asta să fii tu cel din
urmă?...
E bun un vas de cinste, dar trebuie și-un
rob!

Nu vrei să fii tu, frate, al fraților tăi rob?
Sunt răni neîngrijite, sunt focuri ce se sting

Batista-n care lacrimi, în taină, se preling,
Sunt văduve bolnave, bătrâni fără putere,
Sunt oameni singuratici, flămânzi de-o mângâiere,

Sunt prunci rămași acasă, cu-o mamă în spital

Sunt suferinzi ce-așteaptă al cerului semnal...

Se cere osteneală și jertfă uneori

Și nopți de priveghere și iarăși muncă-n zori,

Nu ducându-și cuvântul, când harul nu ți-i dat...

Sunt... mătură și acul... și rufe de spălat...

E lingura în cratiți și roata la fântână,

Ciocanu-n talpa casei și-un gard la vreo bătrână...

Să stai de veghe noaptea la câte-un căpătâi

Să-ntorci cu greu bolnavul, să rabzi și să mângâi,

Să-l scoți apoi la soare și să-i alini amarul...

Nu vrei cu MINE, frate, să-ți înfășori ștergarul?"

-”Chiar eu? Nu șade bine, eu doar sunt un bătrân!”

-”Chiar eu? Eu sunt prea tânăr, eu stau lângă STĂPÂN!”

-Chiar eu? Eu nu am vreme, eu am făcut de-ajuns...”

-”Chiar eu? –Chiar eu? Același și-același trist răspuns...”

Atunci, lăsând să cadă cureaua lui și haina

-Iubirea fără margini trăindu-și iarăși taina –

Încet, a câta oară? S-a ridicat IISUS

Și plin de –atâtea gânduri, ștergarul iar și-a pus

Și-așa cum o mlădiță se-ndoaie lângă trunchi,

Stăpânul omenirii s-apeacă în genunchi...

La jugul fără slavă, IISUS din nou se-njugă

EL, Împăratul vieții, din nou e rob și slugă...

Veniți, voi, ce-n păcate nădejdea vi se frânge,

IISUS vă spală astăzi cu propriul Său sânge!

Voi, frați, goniți mândria, visările și somnul,

Luați cu drag ștergarul, alătura cu Domnul

Și nu uitați: pe cale, orice lucrare-i bună,
Dar cine ia ȘTERGARUL, acela ia LUMINĂ